

הקורבנות הנשכחים של הרימון

וגדל בערד. הוריו היגרו לישראל מפצועי הרימון אשר הושלכו בעצרת-המחאה של שלום עכשיו בירושלים, ישאו בגופם לנצח את רסיסיו של הרימון הקטלני. יהו"ש — הסובל מקרעים חמורים בשרירים ובעצבים, ועדי — שנפגע קשות מרסיסים בידי וברגליו, נפגעו בשעה שהביעו באופן חוקי את מחאתם כנגד הממשלה, אשר ניסתה להתחמק מיישום המלצות הוועדה שחקרה את הטבח במחנות הפליטים בביירות.

„הרגשתי

★ שחטפתי זרם”

עדי לוי נולד וגדל בשכונת נחלת-צבי בירושלים במשפחה חסידי. אביו מנהל-שבונות ואמו עקרת-בית. משפחתו היגרה מתימן לירושלים לפני שלושה דורות. הוא בן 31, מתכנת מערכות מחשבים. קשה לו לחשוף את עצמו. הוא מתבטא בהירות ובורר את המילים בקפדנות.

האם במהלך ההפגנה היתה תחושה שונה מאשר בהפגנות קודמות?

עדי: בפעמים הקודמות היו פירחחים שצעקו „אשף, בוגדים,

השניים הם היחידים הנמצאים עדיין בטיפול רפואי ופסיכותרפיה בבית-החולים שערי צדק בירושלים. חודשים רבים יחלפו עד שיוכלו לשוב ולתפקד כפי שהיו לפני הפיגוע.

עדי ויהושע פעילים בסניף הירושלמי של יש גבול, תנועת חיילי-המילואים אשר אינם רוצים לשרת כלבנון. אמיל גרינצווייג ז"ל נמנה גם הוא עם חבריה של תנועה זו. העולם הזה ערך ביקור-חוליס אצל השניים, וביקש לחוש את הדופק אצל מי שעמדו במקדח הפיצוץ, אשר זינעו לרגע קט מאוד את המדינה.

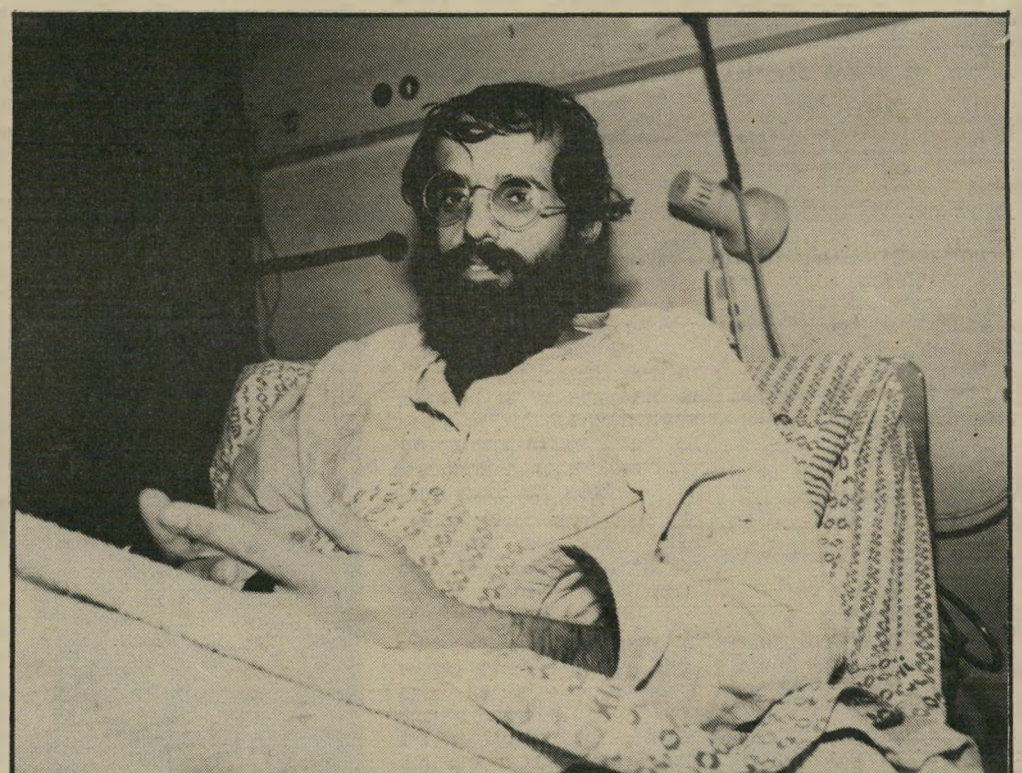
יהושע שקדי נולד בנתניה

אותו, „הייתי רוצה שציפורים יחברנו לו על הראש, הוא אומר. „הרימון הוא לא התחלה של תהליך אלא אמצע — תופעה הצומחת מהמציאות הקיימת

וברגליים. זה לא לעיתון — גם בישבן. יהושע: ברגע הפיצוץ עזר לסדר את הלפידים. מייד הבנו שורקו רימון ושנפצתי. שמן את הבום, צרחתי מכאבים. בהכרה וקישרתי בין הדברים. עדי: כשהרימון התפוצץ, בתי שחטפתי זרם. בגלל הפג בעצבים — הרגשתי כמו זרם מלי. רעדתי כולי והתחלתי לל

לכו לערפאת! הפעם צעקו כך אנשים מכובדים יותר. ואז הפירחח צריך להיות קיצוני יותר, והוא מכניס מכות וקורע שלט. כך זה מתגלגל, עד שמוצאים איזה מישור שזורק רימון. כדאי שאלה ש-הסיחו האשמות בגידה בשלום עכשיו יידעו: מה שהם אמרו — יהושע: הפחד קיים כבר הרבה זמן. חמש דקות לפני שזרקו את

יהושע שקדי סובל מקרעים חמורים בשרירים ובעצבים. הוא אינו סבור שיש להעניש את זורק הרימון, רק לבזות

התפוצץ, הוא מספר, „חשבתי שחטפתי זרם חשמלי. אברום בורג עזר לפנותו מהמקום. „לא חשוב מי זרק את הרימון — הוא מכריז — האשם הוא בגין!”

„כדאי שלא ימצאו את זורק הרימון!” אומר אח מפצועי „שלום עכשיו”

להתרחק. בא מולי שוטר ו-מה קרה לך? אמרתי לו שפתי זרם. הוא הסתכל עלי ולי שנפצתי. הסתכלתי על עוראיתי שהבגדים נספגים בדם. הרגליים לא הרגשתי הנעליים מלאות בדם. לא קלטתי מכתהנה מנסא שנפצתי בפיצוץ. זה לא נה לי בתודעה. חיפשתי מישור ש מכיר, וקראתי לאברום בורג. ניגש ואני נפלתי עליו. אברום (המשך בעמוד

הרימון? עדי: ההפגנה נגמרה, האנשים התפזרו. ביקשו מאיתנו שנשאר לאסוף שלטים, לרכו את הלפידים, לנקות. באותה שנייה של הפיצוץ הינחתי לפיד בריכוז של הלפידים. הייתי כפוף, מה שחשך ממני פגיעה בגוף. חטפתי הכל בידיים

נפגע קשות מרסיסים בידי וברגליו. משפחתו היגרה מתימן לפני שלושה דורות והתיישבה בירושלים. כשהרימון